

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Burešem, LL.M. advokátem
sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1- Staré Město

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 2. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 5 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Bureše, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2023, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 7. 2022, č. j. X, jímž byl žalobci dle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) od 17. 8. 2020 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, neboť dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 8. 2021 byl žalobce uznán invalidní pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %.
2. V námitkovém řízení byl dne 8. 11. 2022 vypracován posudek lékařem žalované, podle kterého se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Žalobce je tak od 17. 8. 2020 invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., jedná se o invaliditu I. stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona. Oproti posouzení zdravotního stavu v rámci prvoinstančního řízení došlo k odlišnému posouzení výše poklesu pracovní schopnosti, což však nemělo vliv na změnu stupně invalidity.
3. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři s tím, že má za to, že v jeho případě jsou dány předpoklady pro uznání invalidity ve II. stupni. Žalobce dále namítl, že při výpočtu výše invalidního důchodu nebyla zohledněna doba jeho studia na střední škole v Bulharsku, a to v období od 15. 9. 1980 do 31. 8. 1984.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 6. 9. 2023 soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Doba platnosti posudku byla stanoven trvale, datum vzniku invalidity pak vázáno k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k datu 20. 2. 2023. Posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl diabetes mellitus s několika diabetickými komplikacemi. Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen dle kapitoly IV, položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a činil 45 %. Na další zdravotní postižení komise zvýšila o 10 % na celkových 55 %.
6. Žalobce vyjádřil nesouhlas se závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze, a to v otázce datu vzniku invalidity II. stupně. Měl za to, že datum vzniku invalidity mělo být vázáno k datu 17. 8. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

7. S ohledem na uvedené námitky soud zadal opětovné posouzení zdravotního stavu žalobce, a to Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové.
8. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové zpracovala srovnávací posudek dne 11. 7. 2024. Z tohoto posudku soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale, datum vzniku invalidity bylo stanoveno na den 17. 8. 2020. Posudková komise uvedla, že byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je diabetes mellitus druhého typu léčený od července 2018, nyní na intenzifikovaném inzulínovém režimu a perorálním antidiabetiku s postižením ledvin a s podezřením na postižení nervových zakončení (polyneuropatie). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena dle kapitoly IV položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 45 %. Komise uvedla, že horní hranici procentního rozpětí volí vzhledem k rozvinutému metabolickému syndromu (cukrovka, vysoký tlak, porucha tukového metabolismu, obezita). Podle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky došlo k navýšení o 10 % pro další zdravotní postižení, zejména pro Crohnovu nemoc. Konečná procentní míra poklesu pracovní schopnosti tak byla stanovena na 55 %. Posudková komise dále uvedla, že se plně ztotožňuje se závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 6. 9. 2023, kdy přiznala invaliditu II. stupně pro cukrovku druhého typu s několika komplikacemi s celkovou mírou poklesu pracovní schopnosti 55 %. Jako datum vzniku invalidity však oproti posudku Posudkové komise MPSV v Praze bylo stanoveno datum 17. 8. 2020, odvíjející se od diabetologického nálezu, v němž se uvádí, že došlo k výraznému zvýšení lačných i denních glykemií, zvýšení hladiny glykovaného hemoglobinu, nárůstu tělesné hmotnosti, rozvoj komplikací a nutnosti výrazného navýšení množství podávaného inzulínu. Do té doby tíže cukrovky nedosahovala hodnot invalidity žádného stupně. Komise dále uvedla, že metabolický syndrom je zohledněn při užití horní hranice procentního rozpětí. Crohnova nemoc je zohledněna při navýšení.
9. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 22. 8. 2024 žalobce prostřednictvím právního zástupce s odkazem na závěry učiněné Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové ze dne 11. 7. 2024 navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
10. Zástupkyně žalované se k jednání s omluvou nedostavila. Soud proto dle § 49 odst. 3 s. ř. s. jednal a rozhodl v její nepřítomnosti.
11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
12. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

13. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem, jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
14. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři v prvostupňovém i v námitkovém řízení a namítl, že v daném případě byly splněny zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu II. stupně. Při posuzování této námítky, a tedy důvodnosti podané žaloby vycházel soud v tomto směru z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové ze dne 11. 7. 2024, který na rozdíl od předchozích posudků vypracovaných posudkovými lékaři v průběhu správního i soudního řízení, považoval za nejkomplexnější a nejpersvědčivější. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové, zasedající v řádném složení, za přítomnosti lékaře s odborností interního lékařství s odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobce dostatečně a přezkoumatelně odůvodnila, proč má za to, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy k datu 20. 2. 2023 lze zdravotní stav žalobce hodnotit dle kapitoly IV, položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s celkovou mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 55 % a s datem vzniku invalidity dne 17. 8. 2020. Uvedený posudek splňuje kritéria úplnosti a přesvědčivosti. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce a rovněž i o stanovení data vzniku invalidity II. stupně proto není pochyb a pokud dle něj šlo u žalobce o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění s datem vzniku invalidity dnem 17. 8. 2020, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
15. Žalovaná je povinna dle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše. V rámci výpočtu výše invalidního důchodu se pak žalovaná vypořádá s námitkou žalobce vznesenou v podané žalobě týkající se nezohlednění doby studia žalobce na střední škole v Bulharsku v období od 15. 9. 1980 do 31. 8. 1984.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch právo na náhradu nákladu řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobkyní na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení, spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby, tj. převzetí, sepsání žaloby a repliky a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

účast při jednání soudu dne 22. 8. 2024 po 1 000 Kč (§ 7 odst. 2, § 9 odst. 2 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), celkem 4 000 Kč a náhrady hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 1200 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Žalovaná je tedy povinna zaplatit žalobci celkem na nákladech řízení částku 5 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.